

Finansminister erklærede, at han ikke dristede sig til i denne Samling at forelægge noget Lovforslag angaaende Toldreformen. Jeg siger: Krummer ere ogsaa Brød, og derfor indskrænker jeg mig til Noget, som jeg tror kan gjenneføres, uden at samtidig de store Spørgsmaal om Toldreformen i Almindelighed og om Indførelse af Indkomstskat samtidig finde deres Gjennemsørelse. Den anden Idealist, som optraadte, var det ærede Medlem fra Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd). Der forhandles her i Thinget ikke noget Spørgsmaal, uden at han staar paa Toppunktet af Idealismen. Det er overordentlig smukt, og det er for mig noget Opløstende, hver Gang jeg hører det ærede Medlem tale, fordi jeg, som maaske holder mig til Jorden, paa den Maade bliver ruffet lidt i og kommer til at stue op til disse høiere Regioner. Men naar man kommer til Spørgsmaalet om, hvad der er praktisk eller ikke, saa er den Verden, vi leve i, jo desværre ikke nogen ideel Verden, og det turde derfor være muligt, at jeg har mere Ret i min Antagelse af, hvad der kan gjenneføres, end det ærede Medlem har. Han vilde ikke have Indkomstskat, fordi den ikke traf den virkelige Skatteevne, og han udbredte sig vidtløftigere over dette Spørgsmaal, end der her er Stedet til, da Spørgsmaalet ikke foreligger. Blandt Andet gjorde han en Betragtning gjældende, som jeg dog tror, at han selv havde en svag Følelse af var mindre holdbar; thi han maatte tilføje en lille Bemærkning, som efter min Mening omstøbte det Hele. Han sagde, at det var bejendt, at Nationalformuen væsentlig laa i Landeindommene. Saa kom det ærede Medlem imidlertid til det flemme Spørgsmaal om Prioriteter, og da han selv er bleven opmærksom derpaa, skal jeg ikke videre gaa ind paa Sagen. Det ærede Medlem sagde dernæst, at man var ude af Stand til at finde, hvad en Mand's Indkomst er, og to Smaafolk fra hans Egn maatte ansøres som Eksempler i den Henseende. Jeg erkjender ganske vist, at det har sine store Vanskeligheder at udfinde Indkomsterne, og jeg veed navnlig ogsaa, at mange af dem, som have de største Formuer, ogsaa have mest Færdighed i at unddrage sig Beskatningen. Dette er naturligvis ikke nogen Beskyldning mod visse enkelte Personer; men da det ærede Medlem selv har fremsat Beskyldningen, har jeg ikke villet undlade at gjøre den paagjældende Bemærkning, da jeg i dette Stykke kunde slutte mig til hans idealistiske Betragtninger. Jeg for mit Vedkommende forlanger imidlertid slet ikke Andet end en Indkomstskat som den, vi have i Kommunen Kjøbenhavn, og som bringer denne en ganske klækelig Indtægt. En lignende Skat, tror jeg, at man meget vel kan være bejendt at indføre for det hele Land; jeg antager ikke, at Moraliteten derfor vilde lide, lige saa lidt som jeg har spurgt, at Kjøbenhavn er bleven mere demoraliseret ved Indkomstskatten, hvilket det ærede

Medlem mente. Det ærede Medlems Betragtning var i Røst, at de Regler, som havde, og som han kjendte, vare ufuldkomne, og fordi han ikke kunde faae Idealerne virkeliggjorte, var han imod en Indkomstskat. Jeg troede for Øvrigt, at det ærede Medlem vilde have ladet det blive ved den foregaaende Kamp. Den var resultatløs, og Kampen i Dag bliver det vistnok ogsaa. Jeg gav da ogsaa en lille Advarsel i saa Henseende, fordi jeg ikke anser det for heldigt, at Thinget spiller sin Tid med at høre paa disse vidtløftige Forhandlinger om Ting, som ikke ligge for, og derfor vil jeg heller ikke anvende mere Tid paa at imødegaa det ærede Medlem. Naar den ærede Rigsdagsmand med Hensyn til Toldreformen ogsaa vilde have et Ideal gjenneført, nemlig at Livsfordenshederne skulde være aldeles tolbefrie, saa siger jeg: Gjør et lille Skridt ind paa Virkelighedens Bane og vedtag disse Smaating, som der her er Forslag om! Dermed gjøres dog et Skridt henimod at lette Byrden, skjøndt denne ikke derved bliver hævet. Jeg har ikke — misforstaa mig ikke — Noget imod at gaa videre i Medfattelser; jeg skal gjerne gaa med til at borttage Krigstoldskatten i det Hele, men derved vil det jo efter de Herrers Mening blot blive endnu mere umuligt at gjenneføre Lovforslaget. Jeg sætter megen Pris paa de Herrers Medvirkning, thi det er jo altid godt, at hvad der her foregaar, ikke blot er materielt, men bliver gjenneført af deres Idealisme, og jeg havde troet, at jeg ved at affatte Forslaget saaledes, som jeg har, netop havde noget imødekommert deres Anskuelse, og at det da maaske kunde lykkes de ærede Medlemmer at drage Regjeringen med ind i deres Retning. Jeg har stillet Forslaget, ikke fordi jeg jo erkjender, at der er mange andre Nødvendighedsartikler, der kunne trænge til Rettelse, men fordi jeg har villet stille mig paa et Standpunkt, der maatte kunne vinde almindelig Tilslutning. For at gjøre Afgangen i Toldindtægter saa ringe, at den fra et finansielt Standpunkt ikke kunde volde nogen Betænkelighed, er jeg endog gaaet saa vidt, at jeg har indskrænket mig til de mest fremtrædende Nødvendighedsartikler. Naar det ærede Medlem for Præsids Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) troede, at ikke Forbrugerne men Detaillisterne vilde høste Fordelen af mit Forslag, saa skal jeg dertil bemærke, at Konkurrencen dog nu er saa stor, at, om end nogle Detaillister ville være dyrere, ville dog andre finde deres Regning ved at sælge billigere, hvorved de ville faae større Søgning, og saa er det jo Mængden, der skal gjøre det. Jo mere man i Øvrigt fordrer, at der skal gaas videre, desto mere gaar man imod Regjeringen, som mener, at der ikke bør foregaa nogen Toldrevision i denne Samling. Jeg har, saa vidt det var mig muligt uden at opgive mit Standpunkt, strakt mig til alle Sider saa langt, jeg kunde. Jeg har navnlig heller ikke villet berede Regjeringen nogen Vanskelighed og